

DE LACH VAN DE STILTE

BERICHTDIENST

6 Augustus 1954.

Goedenavond vrienden.

Na de gebruikelijke waarschuwing dat ook de intelligenties niet alles weten en zelfs fouten kunnen maken en wij daarom zelf goed moeten nadenken en eventueel op- of aanmerkingen naar voren dienen te brengen, vervolgt de intelligentie: En nu is op het ogenblik de hele wereld in vakantiestemming. Toch willen we nu al even iets zeggen over het winterprogramma. Zoals u weet is er onzerzijds de nadruk op gelegd dat men inderdaad kan komen tot het vormen van studiekringen. Deze studiekringen moeten bestaan uit een beperkt aantal personen, dat is trouwens reeds in een besloten zitting aan het bestuur meegedeeld hoe wij ons dit denken. Er zijn ook veel onderwerpen genoemd, ik kan er nog wel even op wijzen, het is natuurlijk allemaal uiteindelijk filosofisch-esoterisch, maar we kunnen de zaak van de technische kant benaderen, vanuit de religie, de oude en de nieuwe godsdiensten, wij kunnen het zuiver filosofisch doen, kortom er zijn duizend en één wijzen van benadering. De groep zelf kan bepalen op welke wijze wij dus het grote probleem benaderen. Dan echter heeft u te maken met een langere reeks van zittingen waarbij één onderwerp dus van begin tot einde volledig wordt ontwikkeld, iets wat ons in deze bijeenkomsten nog steeds niet mogelijk was, gezien het wisselend gehalte van de aanwezigen. Wij stellen ons voor daarmee te beginnen, althans wanneer op aarde daarvoor interesse is en wanneer men ook het eens kan worden met elkaar, want ik geef onmiddellijk toe dat er organisatorisch voor u misschien moeilijkheden aan vast zitten, op of na 15 oktober. De meeste cursussen zullen dan lopen ongeveer tot mei - juni.

Dan verder wordt zoals gebruikelijk tegen Kerstmis weer de steravond gehouden en we hebben gemeend die deze maal te moeten vaststellen op de vrijdag voor Kerstmis. Een tweede avond kan ingelast worden, maar alleen op verzoek en dan eerst na de Kersttijd.

Verder zal er in de organisatie van de "berichtendienst" een wijziging plaatsvinden. In plaats van wekelijks kleine overzichten, krijgt u eenmaal in de maand en wel vóór de "vragenrubriek" een kort overzicht van de belangrijkste gebeurtenissen in die maand en in de maand die daarop volgt. Wij hopen dat u het daarmee ook eens kunt zijn. Dan stellen wij ons verder voor om vanaf 15 september te gaan beginnen met een cyclus die zich in hoofdzaak zal bezighouden met bepaalde filosofisch-religieuze problemen. Daarnaast hopen wij, wanneer er althans voldoende tijd voor blijkt te zijn, daaraan toe te voegen een reeks van beschrijvingen die gedeeltelijk althans "Het Schone Woord" zullen vervangen. De rubriek "Het Schone Woord" zelf blijft natuurlijk gehandhaafd, maar zal worden verkort en dus in plaats van de gebruikelijke tien minuten ongeveer slechts vijf minuten in beslag nemen. Dit wordt u nu verteld, niet omdat het voor u allemaal zo belangrijk is, maar omdat het tevens wordt vastgelegd en zo kennisname voor allen die erbij geïnteresseerd zijn, mogelijk zal worden. En daarmee ben ik dan hier allemaal doorheen.

BERICHTDIENST

Nu krijgen we nog even de "berichtendienst" die op het ogenblik meldt een vooruitzicht op wederom verschillende natuurrampen, echter hoofdzakelijk Azië en Zuid- en Midden-Amerika. Verder vooruitzichten voor politieke omkeer in de Ver. Staten, waarbij een onverwachte ontwikkeling in de Senaat, het de president zeer moeilijk zal maken, maar ook tevens een nieuwe koers in de buitenlandse politiek uiteindelijk zal vaststellen.

Vanuit Rusland verwachten wij op het ogenblik niet veel nieuws, zij het dan dat op het ogenblik de golf van arrestaties, waar wij reeds over gesproken hebben, nog steeds verder gaat en het aantal gearresteerden op het ogenblik 25.000 bedraagt. Geestelijk gezien kan ik u meedelen dat het eerste contact waarover reeds gesproken werd in Nederland, nu is gelegd,

dat waarschijnlijk echter niet in het openbaar zal worden opgetreden, en indien dit gebeurt, toch eerst na verloop van 5 a 6 maanden. Dan kan ik u vertellen, ook uit de berichtendienst, dat wij nieuwe directieven uit het Vaticaan onderweg weten naar verschillende hoog-kerkelijke instanties, waarbij èn politiek èn ook sociaal-religieus de koers wordt bepaald voor de Westerse landen en in dit geval geheel verschillend van de koers die bepaald wordt voor het rooms-katholicisme in Amerika en achter het ijzeren gordijn. Dus er wordt een zeer sterk onderscheid gemaakt. Ik geloof dat ik daarmee het voornaamste nieuws heb verteld.

O ja, wat ook nog aardig is, op het ogenblik de kwestie "vliegende schotels", dat is een beetje sensationeel geworden zo langzamerhand misschien, men heeft op het ogenblik reeds 24 studieverwijzingen verworven die alle de verschijnselen, de mogelijkheden etc. in ogenschouw nemen. Gezien de grote hoeveelheid verwacht ik niet spoedig rapport en daardoor weinig praktische resultaten en waarde hiervan. Zo vrienden, nu kunnen we tenminste werkelijk eens aan de slag.

DE LACH VAN DE STILTE

Voor vandaag is het onderwerp dat ik voor u gekozen heb misschien een zomers onderwerp: "De lach van de stilte". Het klinkt misschien voor u als de een of andere sensationele romantitel, hoe heet het? U heeft ook van die schrijvers, een soort Anna Blaman of iets dergelijks. Dit is toch niet het geval. Het is vreemd dat de doorsnee mens bang is voor de stilte, vrienden. Ik weet niet of u het wel eens heeft opgemerkt, als het werkelijk zo erg stil is dan gaan de mensen zelf lawaai maken of fluiten, zij gaan de radio aanzetten, kortom zij proberen alles te bereiken om die stilte te verdrijven, juist voor die stilte.

Dit is niet zo maar een angst, integendeel. Allereerst zijn er bepaalde psychologische aspecten aan verbonden, want de mens in de stilte moet zich te veel tot zichzelf wenden. Wie zich echter tot zichzelf wendt, is meestal bang voor de consequenties. Het is nu eenmaal niet zo eenvoudig en zo prettig al je problemen en je eigen fouten in de stilte te overpeinzen, vandaar ook het onmenselijke van celstraf, vooral van langdurige celstraf. Niet in de eerste plaats door de beperking van levensfuncties of vrijheid, maar de eeuwigdurende eenzaamheid met jezelf waarin je langzaam maar zeker jezelf wel móet gaan ontrafelen en veel mensen dan nooit meer in staat zijn normaal te leven wanneer ze dit eenmaal hebben gedaan.

Toch schuilt er in de stilte een kracht die gelijk staat aan een moederlijke glimlach, er zit iets warmes, iets teers in. Er zijn mensen die in een ogenblik van stilte die verklaarde glimlach zelfs op de aarde tot uiting brengen. Waarom kunnen deze mensen lachen in de stilte die voor anderen onhoudbaar is? Waarom is de een de stilte en de eenzaamheid dierbaar, terwijl de ander vlucht in het geroezemoes van alledaagse menigten en massa's?

Wel, vrienden, het is heel begrijpelijk. Een mens die tot zichzelf wil keren, die wil gaan zoeken in de geheime paden van zijn eigen wezen, om uiteindelijk via deze weg ook weer het Goddelijke te vinden, die vindt diep in zijn hart verborgen in de vallei van de stilte, de beslotenheid waarin het denken haast wegvalt en het hele leven wordt tot een huiverende ademhaling, een kleine tempel met een eeuwige vlam, een tempel van de Goddelijke Kracht in de mens.

Wie daar binnengaat die kan niet anders doen dan glimlachen, want de glimlach van de Eeuwige ontmoet u daar. Men kan niet zeggen dat het Licht is, of dat het geluid is, men kan zelfs niet het omschrijven als een zeker beleven, maar men weet, men wordt zichzelf ontheven en ontruikt en in een vreemde sfeer is er vrede, vrede zo vol van geluk, zo wensloos en vol van blijde verrassing, dat men niet anders kan dan stilletjes te glimlachen over dat leven dat zo mooi is, over dat bestaan dat zo'n heerlijkheid is, over de grootheid van de Ziel die de kern is van het bestaan. En zoals ik reeds zei, er ligt rond deze tempel een woestijn, dit is geen woestijn die God heeft gemaakt, maar is de woestijn die we zelf hebben gemaakt door ons denken, want we zijn altijd egocentrisch en we gaan redeneren: wij, staande in de wereld, wij moeten een oordeel vellen en is dat redelijk? En wij moeten ons over ons eigen denken een oordeel vellen, is dat redelijk? En we vergeten maar al te vaak dat wij arme, bekrompen schepsels, deze volheid niet kunnen begrijpen. Een lege wereld, een wereld waarin niemand is, die lijkt ons ondragelijk, want wanneer er geen wereld meer buiten je is, wat is dan het leven?

Je bent er bang voor en daarom zoek je naar mensen, naar geluiden, naar licht en verschijnselen, daarom wil je de wereld rond je hebben, daarom wil je beelden hebben. En gaat het helemaal niet, nu ja, dan verzink je in de waanzinnige roes van een dromerij die door de rede geleid, uiteindelijk wordt een teleurstelling, daar deze nooit werkelijk vervuld kan worden. Alle grensgebieden van het zijn betreedt de mens graag. O, hij speculeert over zijn psychologische inslag, zijn Freudiaanse complexen, hij houdt zich bezig met occulte studies en meditatie, maar hij wil dat alleen doen samen met anderen, hij is bang voor dat alleen zijn, want het is zo'n grote woestijn, zo'n grote leegte. Als je niet een ander hebt om te overtuigen van je eigen opinies, van de juistheid van de acceptabele werkelijke waarheid zoals je die ervaart en ziet, ja, dan schijnt het leven voor velen geen doel te hebben.

Er zijn veel mensen die leren alleen maar om aan anderen te kunnen leren, d.w.z. om hun eigen grootheid, wijsheid en wetenschap aan de mensheid mee te kunnen delen. En dat is natuurlijk niet zoals het hoort. Het is begrijpelijk dat een vol hart van zijn eigen gaven en grote genaden aan een ander mee wil delen, akkoord, dat is heel begrijpelijk, maar heeft men het recht om een ander op te dringen? Nee. Toch doet men dat, want daardoor plaatst men zich op een voetstuk. Ja, en dat is nu het ellendige voor allemaal, voor velen in onze wereld zowel als voor velen in uw wereld. Wil je dat rijk van de stilte betreden, dan moet je van je voetstuk afstappen en dan moet je gaan zeggen: ik weet dat ik niets ben.

Ja, maar dat is lastig. Er zijn mensen, bv. ik heb iemand gekend, een ingenieur, deze man zei met een groots gebaar: "ik weet dat ik niets ben, want hoe meer je weet hoe meer je weet dat je niets weet", gemeenplaats, maar hij bedoelde eigenlijk te zeggen: zien jullie nu wel hoe geleerd en hoe nederig ik tegelijk ben? Zie je nu wel wat een goed mens ik ben? En wanneer hem niet de prikkel was gegeven van deze beschouwingen, die hij regelmatig tegenover een ander hield, ik geloof dat veel van zijn parapsychologische en dergelijke studies stilgestaan hebben. Dat mag natuurlijk niet de drijfveer zijn van ons leven en van ons zoeken. Ik heb iemand gekend die zei: "ik wil alles doen in het leven, ik wil alles ook maar accepteren...., maar"; toen kwam er een "maar" achter, "ik doe dat alleen omdat ik later die en die weer wil zien".

En dan spreken ze naargelang hun overtuiging, over het Koninkrijk der Hemelen, het Eeuwige Jeruzalem, ze spreken misschien over het Nirwana of van de vele hemelen van begoocheling, kortom ze spreken over alle hiernamaalsvormen die maar bekend zijn, maar altijd weer met diezelfde kracht en overtuiging: ik wil daar persoonlijk iets aan hebben.

En als je iets persoonlijks zoekt, dan ga je niet in de stilte en de eenzaamheid, dan zoek je wat te bereiken, dan ga je niet zeggen: nu wil ik door deze brandende woestijn van gedachte-loosheid gaan, totdat ik ineens bereik deze Goddelijke Vlam, deze kleine koepelende tempel met zijn simpel altaar, de Goddelijke Levenskracht, die is de harmonisch drijvende Kracht in onze eigen geest, die is de levende Kracht zelfs van ons lichaam en bestaan nu we op aarde zijn. We willen daar niet zo graag heengaan, maar komen we er eenmaal, dan vinden we vrede. En ja, laat ik proberen om het u duidelijk te maken waarom.

De vrede die vinden we, vrienden, omdat in God alles is. Wanneer we deze Goddelijke Vlam vinden, dan hebben we plotseling al diegenen die ons voorgedaan zijn misschien op het levenspad, vertoeven in een andere sfeer - een lagere of een hogere, het hindert niet - die hebben we bereikt, want in God is alles en uit God is alles. Wanneer we die God bereikt hebben, ja, dan zijn we zelf natuurlijk niets en nietig, maar daar staat tegenover dat de volheid van het bestaan, van alle leven ons doorstroomt, er is geen wens meer, want wat wij wensen stroomt ons uit deze Goddelijke Vonk, deze Vlam toe. Daar kun je niet over praten, dat kun je niet beredeneren, het is er.

Het is misschien voor u een waanzinnige droom, misschien vindt u het onzin wat ik hier zit te vertellen, maar het is waar. Deze God geeft alles, en dat alles dat houdt in, alles wat maar denkbaar is, uw kanarievogel die 20 jaar dood is en het miljoen dat u nooit heeft gehad, die zitten er allemaal in opgesloten, niet in een stoffelijke vorm, dat je er groot mee kunt doen tegenover anderen, maar in de innerlijke rijkheid, de volheid van het bestaan.

Ja, als je zover komt in jezelf, dan ben je eigenlijk als een kelk die tot overlopend gevuld wordt en waarbij de schenker toch reeds weer voortgaat met schenken. Je denkt altijd: nu weet ik alles, nu is het genoeg, meer heerlijkheid kan ik niet ervaren, meer kracht en geluk kan ik niet puren en er is altijd, altijd meer. Vandaar dat in de stilte van een glimlach geboren wordt, een glimlach die de uiting is van de volledige harmonie, de volledige vrede in de mens.

En u begeert natuurlijk ook om deze vrede te ervaren, maar u moet niet teleurgesteld zijn wanneer u niet eeuwig bij deze stille tempel kunt vertoeven, want uiteindelijk, we zijn in de wereld gezet met een taak en een doel, wij zijn gejaagd door vele vormen heen, we zijn gejaagd door allerhande sferen, door allerhande bewustzijn totdat we eindelijk bereiken, en we moeten nog verder. Het is voor ons niet de tempel waarin we voorgoed wonen, het is voor ons niet het grote Vaderhuis, het is eerder een miraculeuze schrijn van de levensweg, waar je zo nu en dan een ogenblik binnenstormt om de volheid van je wezen en je gemoed, van je zorgen en je vreugden daar neer te leggen, om in eenzaamheid het Goddelijke te laten purifiëren en reinigen al wat in je is, opdat het geëxtraheerd tot zuiver leven en zuivere waarheid in u wordt een nieuwe drijvende sterke Kracht, alsof de vlam langzaam maar zeker een vlammeende zuil wordt die reikt tot in het uitspansel, overkoepelend u ver en ver, overschaduwend u en beschermend u, terwijl u met nieuwe kracht geladen naar zo'n moment..... ach, wie zal het in tijd bepalen? Er zijn er die uren bij die schrijn zijn en het tellen als een seconde, er zijn er die een seconde slechts deze plaats in het "Ik" bereiken en die het lijkt alsof ze er eeuwen vertoefd hebben. Maar men moet weer terug, je kunt het niet in tijd zeggen, maar je kunt het wel zeggen in kracht: besluitvaardigheid, vermogen tot zelfbeheersing, de wondere kracht om anderen iets te geven en te schenken. Men is dan geworden tot een deel van het uitvoerend, bewust uitvoerend leger dat in alle sferen op uw aarde, op andere planeten, in de Hoogste Hemelen en in de diepste verborgenheid van de duisternis altijd en altijd weer, vrienden, Gods Wil ten uitvoer brengt, bewust.

En u kunt dit bereiken, maar dan moet u niet bang zijn voor uw eigen denken, u moet niet bevreesd zijn om alle dingen in u eerlijk te ontleden, u moet niet met een mantel der liefde uw foute gedachten en begeerten verbergen omdat u zegt: "nu ja, uiteindelijk niemand is volmaakt", nee, vraagt het hoogst voorstelbare van uzelf, vraagt van uzelf de volmaaktheid en zeg: "waar heb ik gefaald"? Schrik niet daarvan en ga dan verder en zeg: ergens is God, al deze dingen zijn tijdelijk en voorbijgaand, maar in Hem besta ik reeds rein en zuiver en Hij is in mij rein en zuiver en volmaakt en tot Hem ga ik. Dan zult u langzaam maar zeker die moeizame weg leren gaan, die weg waarop de gedachten als vage schimmen wegflitsen, niet meer begrepen door een brein dat uitgeschakeld werd, die eigenaardige stilte waarin het lichaam als een automaat verder gaat zijn normale beweging en taak volvoert, maar in de ogen een diepte komt die eeuwig blijkt te zijn en zonder grens. Dan leert u om zo nu en dan bij God in uzelf op bezoek te gaan. En wanneer dat gebeurt dan zullen de medemensen het aan u kunnen zien, al zullen ze het ook niet begrijpen, want dan draagt u ook op uw gelaat, dan schuilt in uw ogen de lach van de stilte, die stille lach die zo vol van vreugde is en toch zo moederlijk teer uit liefde tot al het geschapene omwille van de Schepper.

En daarmee, vrienden, heb ik voor vandaag mijn onderwerp beëindigd. Ik geloof niet dat daar verder commentaar op te geven is. Ik geef u dan ook onmiddellijk door aan de tweede spreker van deze avond. Goedenavond.

DE GROOTHEID VAN DE MICROKOSMOS

Goedenavond vrienden. (intelligentie o.i. kennelijk de zeeman)

Nou, ik mag voor u een onderwerp naar uw eigen keus behandelen, dus vertel maar eens, wat zal het zijn vandaag?

Reactie: Broeder, ik zou eens graag willen weten wat uw visie is omtrent de reïncarnatie als zodanig.

Reactie: De leiding deelt mee, dat zij nog het volgende onderwerp heeft gekregen: "De grootheid van de microkosmos".

(Volgens de intelligentie zelf zal hij van deze twee onderwerpen een cocktail maken, doch aangezien er veel dingen zijn die je wel kunt zeggen doch zich minder lenen om op het papier te zetten en het behandelde over reïncarnatie o.i. wat al te populair was, achten wij het beter om dit gedeelte niet in het verslag op te nemen. Dat de vraag inzake de microkosmos deze

intelligentie te zwaar was, bleek wel uit het feit dat hij dit aan een andere intelligentie overdroeg, die, het zal u hieronder blijken, de materie wel beheerste).

Goedenavond vrienden.

Ja, u heeft een klein ogenblikje weer eens een andere noot beluisterd. Ik hoop dat hij u niet geschokt heeft, maar ik zal dan nog even spreken over de grootheid van de microkosmos, want onze vriend heeft er wel een krampachtige poging gedaan om onder woorden te brengen wat hij erover voelt, maar het was moeilijk voor hem om dat te zeggen en dat is begrijpelijk. Per slot van rekening, de mensen realiseren zich niet wat "microkosmos" eigenlijk wil zeggen. Maar stelt u zich voor dat u zo'n klein stofje, dat in de zon dwarrelt, hier zo op uw vinger legt, kijkt u dan omhoog naar de Melkweg en stelt u zich voor dat in dat stofje precies hetzelfde zit, dan heeft u een klein idee van de wijsheid en de grootheid van zelfs deze zeer kleine dingen. Stelt u zich dan verder voor dat daarin werelden zouden kunnen zijn die bewoond zijn - ik zeg niet dat het zo is, want het is niet zo, maar stelt u zich voor dat dit zou kunnen - stelt u zich voor dat daar enorme snelheden worden bereikt, stelt u zich voor dat dit ene kleine stofje ontleed in zijn totale krachtsbestanddelen, evenveel kracht heeft als een twintigtal bliksemstralen, dus als elektrisch vermogen uitgedrukt, dat u met één klein korreltje zand, heel rustig als u een auto zou hebben die die energie daarvan af kon nemen, zou kunnen rijden hier van de stad waar u woont bv. naar Shanghai of Peking zonder dat u één keer benzine hoeft te laden, hoor, alle volledige krachten (op volle kracht?) en dan kunt u nog met een hoge snelheid gaan en alles.

Dat realiseert men zich meestal niet. Er zijn in die kleine werelden enorme potentialiteiten aan kracht en vermogen, er is een voortdurend "va et vienne" (komen en gaan; Red.), want losgaande elektronen, protonen slaan in kernen in, verbreken de gebonden banden, die worden helemaal weer opnieuw georganiseerd, dus er ontstaat eigenlijk een nieuw zonnestelsel, we zien hoe plotseling in een baan een elektron eruit wordt geslingerd en gelijk weer vrij erin glijdt en zo continueert bestaan, we zien hoe sommige kerndelen plotseling als een lampje uitgaan en automatisch op dat moment al wordt er een vrij deel aangetrokken, bom zit het erin en de zaak loopt door. Stelt u zich voor dat het hele heelal niet zoveel sterren kent als er doorgewoond zitten in uw tafel thuis waaraan u zit te studeren of in de stoel waarin ik op het ogenblik dit lichaam heb zitten, nietwaar? Kunt u zich dat allemaal realiseren, zo groots en zo wijds en zo fantastisch? Het is een wondere wereld want je kunt met die wereld zoveel doen. Als je op die wijze de elementen tezamen mixt, het maakt tot één groot geheel, dan is er leven, dan is er een cel, dan vormt zich een grens en dan wordt er leven geboren uit deze kleine wereld. Wanneer ik deze kleine wereld een ogenblik verander van geaardheid, dan barst een hele planeet uit elkaar en wordt tot zon. Wanneer ik iets verander in de werking daarvan, hier in deze zon, dan koelt ze af en is binnen korte tijd enkele duizenden jaren alleen maar een donker stuk steen dat ergens door de duisternis heen snelt zonder doel.

Als u zich dat allemaal nu eens even voor ogen haalt, vrienden, dan moet u toch begrijpen wat een fantastische wereld dat eigenlijk is. U zelf, daar heeft u nooit over nagedacht, maar u bestaat ook uit allemaal van die hele kleine krioelende delen die elk hun juiste bestemming met een precisie en een juistheid vervullen en op het juiste moment door betere en goede elementen worden vervangen, die zelfs wisselen in de combinaties die ze onderling samenstellen, om u daardoor het leven mogelijk te maken, de chemische processen bv. in uw lichaam. O, die wereld die is zo groots en zo wijd, dat we er jaren over zouden kunnen praten, wat ik natuurlijk niet mag doen..... Maar als u deze beelden een ogenblikje vasthoudt, dan weet u al iets van de microkosmos.

En nu gaan we verder. Al datgene wat in deze grote wereld van u zich afspeelt, alles wat mensen onder elkaar beleven, alles wat de sterren onder elkaar zijn, de sterrenniveaus, dat wordt gespiegeld in deze kleine wereld. De verhoudingen liggen er anders en daardoor ligt de ontwikkelingsgang omgekeerd. Dus u moet zich voorstellen, wanneer je als geest uit deze wereld iets wilt puren dat goed is, dat je de kant uitgaat die de mens kwaad noemt n.l. niet het ontwikkelen van het bestaande, maar het afbreken van het bestaande om het nieuwe daaruit te bouwen.

Dus de microkosmos is in zijn richting vaak anarchistisch, maar door zijn grootsheid en zijn veelheid staat hij dat praktisch altijd toe zonder dat er ook maar een enkele schade uit voortkomt. Het is een voortdurende wisselwerking heb ik u al gezegd en deze wisselwerking heeft op u meer invloed dan u denkt. Want bv. uw lichaam zou niet kunnen bestaan wanneer

niet hele kleine deeltjes die uit de aarde komend in hoofdzaak, in de atmosfeer rondzwevend u zouden beïnvloeden. Het zou voor u onmogelijk zijn te bestaan zonder andere deeltjes die door de zon op uw atmosfeer worden afgeschoten.

Al deze kleine dingen die maken u het leven mogelijk, die maken het de zon mogelijk om licht te geven. En in deze kleine dingen kun je veel leren, want je gaat op een gegeven moment uit deze wereld van volheid en grootheid terug naar het kleine, naar wat de mens zou noemen de chaos, maar nu op een andere wijze. Eens ben je deel geweest van de chaos en heb je erin geleefd om je bewust te worden van het zijn, maar nu is het iets anders, want je bent iets, je hebt een bewustzijn. En daar wordt je gegeven deze hele kleine wereld, deze speeltuin als het ware voor de zich ontwikkelende geest en je gaat scheppen en creëren, hier wat en daar wat. En omdat het in het klein is, kan het grote scheppingswerk daardoor niet verhinderd worden. Je kunt praktisch niets scheppen wat niet onmiddellijk teniet kan worden gedaan door de macrokosmos.

De macrokosmos, ofschoon zij gespiegeld wordt in de microkosmos, beheerst de microkosmos. Dus de grote Geesten en Krachten regeren. Maar u kunt daarin leren alle scheppende werkingen, opdat eens de taak van de Engelen de uwe wordt, opdat u eens met uw inzicht in al deze dingen, kunt komen tot de mensheid die dan misschien ergens op een verre ster in een ver heelal bestaat - een verre planeet dan, zeer juist die correctie daar in gedachte - en dan kunt u daar komen en zeggen: ziet, nu ga ik hier helpen om leven te scheppen, want er wordt mij hier deze taak opgelegd van bovenaf en nu ga ik dat doen.

En uit al deze kleine, onbegrepen delen bouw ik langzaam maar zeker voertuigen waarin de nog niet bewuste geest zich uit kan leven. En wanneer die voertuigen er zijn, dan schakel ik over naar de wereld van de geesten dan ga ik ze langzaam verder leiden, ik ga ze helpen totdat ze komen waar ik ben, totdat wij allen één zijn geworden in deze grootse vreugde waarin macro- en microkosmos geen verschil meer zijn, maar één werkelijke wereld.

Daarom is de microkosmos zo groot, zo wonderbaarlijk, omdat hij alles inhoudt van de grote wereld, alles inhoudt van uw wereld, maar in de kleinheid de mogelijkheid geeft tot het experiment voor de geest die aan de stof ontgroeit, wil komen tot een werken met de stof en het vervullen van zijn deel in de scheppende taak, die het Goddelijke aan het totaal van het zijnde oplegt. Is dat voor u voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

Spreker: Dan dank ik u voor uw aandacht en dan kunt u nu gaan pauzeren. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Vraag: Een helderziende beschreef bij een dame, een dierbare afgestorvene die haar een bos prachtige bloemen gaf. Kunt u mij zeggen, is dit de overgegene zelf of is dit een beeld dat de dame zelf opgebouwd had. Komen overgeganen zelf op de aarde om achtergeblevenen te helpen of is dit alleen hun gedachte die zij uitzenden?

Antwoord: Nou, je komt er wel zelf ook, want het is zo, als je geest bent, waar je gedachten zijn, ben je zelf. Dat zou erg lastig zijn voor de mensen die regelmatig op het kantoor zitten, dan zou de baas protesteren. Maar u heeft er geen last van, wij wel. Dus als iemand sterk aan u denkt en u wil helpen, dan moet hij uit zijn sfeer afdalen tot uw sfeer en hij is er dus zelf.

En ja, dat zo iemand misschien eens een keer als symbool u een bloemetje wil geven, best mogelijk. Of ze het altijd zullen doen dat weet ik niet, want bij ons bestaat er geen reclame: zeg het met bloemen. Wanneer we het doen, dan doen we het over het algemeen met z.g. geestelijke bloemen die symbolisch zijn in een kleur, aantal en vorm. En dan is het alleen om de helderziende a.h.w. in telegramstijl te laten doorgeven hoe wij voor u voelen.

Mogelijk is het wel, over de rest kan ik niet praten, want ik ben er niet bij geweest. Maar als u nu heel erg zit te denken: "ja, maar nu is moeder toch wel bij me, zal ze mij wel een bloemetje geven", dan kan het heel goed dat een helderziende in de drukte van het geval eigenlijk uw gedachten waarneemt in plaats van iets echts, hoor. Ik zeg niet dat het zo is, maar het kan. Dus hiervan neme men goede nota.

Vraag: Indien de gehele mensheid haar gedachten op vrede zou richten, is oorlog dan nog mogelijk?

Antwoord: Nou, ik geloof in feite wel, want de mensheid die zit aan vrede te denken en richt haar gedachten erop, ze praat over niets anders. Maar zolang je niet zegt "vrede" zonder meer, maar je zegt: wij wensen de vrede in het rood gekleed, ofwel in rood, wit en blauw of met stars and stripes forever, dan heb je kans dat die drie vredes tegen elkaar gaan knokken en dat er toch weer oorlog komt. Dus, wij moeten niet zeggen: onze vrede, zoals wij de vrede zien, maar dé vrede, m.a.w. wij vertikken het om te vechten. Als ze pistolen maken, dan zullen we wel klapperpistooltjes maken of gaspistooltjes, weet je wel, om het gas aan te schieten, maar voor de rest geen nieuws en dan komt er vanzelf vrede. Maar zolang de mensen nog zeggen: wij willen de vrede en ik ga in een munitiefabriek werken, want daar krijg je meer uurloon, nou, acht ik de oorlog nog wel mogelijk, hoor. Is er nog meer?

Vraag: Maar als het Westen de vrede wil en het Oosten niet, wat dan?

Antwoord: Ja, maar dat is nu juist het gekke, dat is de misvatting. Het Westen wil de vrede, maar het wil de vrede van het Oosten niet, en het Oosten wil de vrede, maar het wil de vrede van het Westen niet. Dat is juist de kwestie. Geloof me, Rusland heeft geen zin in oorlog, hoor, ze hebben het veel liever in vrede. En omgekeerd het Westen voelt ook niets voor een oorlog, die heeft ook liever vrede plus de invloed die ze vinden dat nodig is. En als nu het Oosten en het Westen samen ieder een stukje lieten vallen van hun eigen vrede, dan zou er misschien een echte vrede komen. Maar het Oosten zegt: hier ben ik en hier blijf ik en ik ben ook nog op veel plaatsen waar ik hoop te blijven en daar zal ik ook wel blijven, als jij tenminste niet merkt dat ik er ben. En omgekeerd zegt het Westen: hoor eens, vrede wil ik hebben, en voor de rest, ga je weg of ik sla je weg. U moet me niet kwalijk nemen, ze willen allebei eerlijk vrede, hoor, maar vrede waar ze aan verdienen. Ja, niet aan kapitaal, hoor, maar aan invloed. Ze zeggen: onze manier van leven is de enige juiste, basta. Zoals ik mij voor zou kunnen stellen dat een katholiek zou zeggen: ik wil iedereen geloofsvrijheid geven, maar hij moet de moederkerk als de enige ware erkennen. Begrijpt u? Dat ligt in de aard van het beestje.

Vraag: Maar is het ook niet hoofdzakelijk door de uitvinders, want de gelegenheid maakt de dief, dat door degenen die deze moordwapens allemaal uitvinden, zo'n staat zich sterker gaat voelen en eerder geneigd is tot oorlog voeren?

Antwoord: Och, wat zal ik je daar van zeggen. Kain sloeg Abel dood met een knuppel, die had geen mens gemaakt, de doodslag was er toch. In het stentijdperk gooiden ze elkaar met stenen. Vandaag of morgen vindt een uitvinder misschien iets uit waarmee hij de hele aarde vernietigt. Nu ja, goed, het is alleen de methode die verandert, maar het ligt niet aan de uitvindingen, hoor, het ligt aan de mensen. Zoals Bartel Schwarz zei: "ik zocht het goud en ik vond het luchtruim" en de mensheid vond hem niet meer terug, want hij had het buskruit uitgevonden. En zo gaat het altijd, mijn waarde vrienden. Het ligt niet aan de uitvinders, want de uitvinders maken wat de wereld van hen vraagt. En als de wereld nu vraagt: "geef ons prettige dingen" bv. prima sokophouders of zo iets, dan gaan ze die uitvinden. En zeg je: "geef mij nog een extra giftige bacterie", dan zeggen ze: nou, we zullen eens kijken wat we voor je kunnen doen, broer. M.a.w. de uitvinders zijn over het algemeen niet de oorzaak dat er zoveel wapens zijn, maar het is de behoefte aan wapens die de uitvinders prikkelt daartoe.

Nou, ik geloof dat ik "Het Schone Woord" ook nog even de kans moet geven, want het schijnt dat, al heb ik woorden genoeg, ik niet schoon genoeg ben voor "Het Schone Woord". Dus het ga jullie goed, ik ben blij dat ik ook weer eens een keer aan het woord ben gekomen en tot ziens. (Zie verder pag. 13. We hadden hier te doen met de intelligentie Henri)

Goedenavond vrienden.

Alle vragen zijn welkom, worden beantwoord zover als we in staat zijn om ze te beantwoorden en voor de rest, persoonlijke vragen alleen te onzer discretie, dus wordt verder niet over gepraat. Wanneer een antwoord op een vraag niet duidelijk is, kunt u een aanvullende vraag stellen. Gaat uw gang.

Vraag: Wat bedoelt men met het begrip "persoonlijke God"?

Antwoord: Met het begrip persoonlijke God bedoelt men eigenlijk de Godsopvatting die geborgen blijft in de eigen persoonlijkheid. U zult zich waarschijnlijk realiseren dat wij allen

een ietwat verschillend beeld van God zijn, waar wij ook zijn, in welk sfeer, in welke toestand wij ons ook bevinden, in alle gevallen, mijn vrienden, hebben wij ons ideaal. En de totale verwerkelijking van alles wat wij ons nu voor kunnen stellen noemen wij God. Deze God behoeft helemaal niet de werkelijke God te zijn, maar het is het beeld dat wij ons van die werkelijke God kunnen maken. Wanneer wij nu op deze wijze tot God bidden, dus tot onze persoonlijke voorstelling, noemt men dit een persoonlijke God. Wanneer daarentegen een groep, door dogma's vastgesteld, een bepaalde God aanvaardt, noemen wij dit een groeps-God. Ik hoop dat het duidelijk genoeg beantwoord is. Vindt u het niet dan kunt u verder vragen.

Vraag: Wilt u spreken over zelfbeheersing?

Antwoord: Zullen we deze niet voor het laatste bewaren? Dan zullen we eerst kijken hoever we met de vragen komen.

Vraag: Hoe kan men een mens zien waarin twee geesten zich bevinden. Is dit wat men noemt een tweeledig mens of een onbeheerst mens? Bij wie of op wie rust dan de verantwoording van de daden welke uit zo'n lichaam voortkomen?

Antwoord: Ik geloof dat hier een kleine misvatting bestaat. Kijkt u eens, wanneer 2 geesten, dus 2 bewustzijnsnormen als het ware 2 werelden, tot één samensmelten, dan hebben wij te maken met een eenheid. En het eigenaardige is dat deze eenheid onverbreekelijk is. Dus het is heel goed mogelijk dat u denkt dat u maar één persoon bent, omdat u maar één lichaam heeft, maar dat in werkelijkheid 2 geesten in u leven. Geen van hen heeft de bijzondere verantwoording, maar zij zijn gezamenlijk voor het geheel verantwoordelijk voor elk van de daden, daar immers elk uit zijn eigen ervaring plus intentie kan putten om daarmee het geheel te beïnvloeden. Dergelijke personen zijn over het algemeen stabielier dan degenen die slechts één geest in zich hebben. Dat klinkt voor u tamelijk vreemd, maar dat is toch begrijpelijk. De onstabieliteit van de menselijke geest komt n.l. niet tot stand door de veelheid van personen die in hem wonen, maar de veelheid van persoonlijkheden die hijzelf vormt.

U heeft n.l. een groot aantal eigenschappen en capaciteiten die u niet gebruikt. Wanneer nu deze eigenschappen, ongebruikt, toch gewekt worden, dan krijgen wij wat u noemt een onbeheerst of zelfs een schizofreen persoon, waarin dus meerdere persoonlijkheden elkaar voortdurend afwisselen. Dit zijn echter niet geesten of zielen die in die mens wonen, maar dat zijn stemmingen oftewel facetten van dezelfde geest of ziel. Hierbij sluit ik natuurlijk uit de gevallen van bezetenheid, waar wij een voortdurende worsteling tussen de hoofdbewoner en iemand die inwoning wil hebben, meemaken. Is het antwoord volledig en voldoende?

Reactie: Ja , dank u.

Vraag: Wat is het verschil tussen spiritisme en spiritualisme? Het vorig jaar verscheen een boek getiteld: Sjarbel Machloef, geschreven door Dr. J. de Fraine, een pater Jezuiet. Sjarbel Machloef wordt in dat boek voorgesteld als "de moderne wonderdoener". Kent u dit boek en zo ja, zijn de daarin genoemde feiten juist?

Antwoord: De laatste vraag eerst beantwoordend. Ja, de daarin genoemde feiten stemmen feitelijk met de waarheid overeen maar zijn tendentius belicht. Het boek op zichzelf is zeer waardevol en geeft voor de goedverstaander een inzicht in de esoterische achtergrond van de Orde der Jezuieten. Dan de eerste vraag: het verschil tussen spiritisme en spiritualisme is het verschil dat er ligt tussen een beoefenen van iets experimenteels en het beleven van iets religieus. Spiritualisme is een religieuze richting gebaseerd op de feiten en verschijnselen van het spiritisme. Het spiritisme is dus het wekken van verschijnselen en contact tussen werelden zonder meer. Het spiritualisme geeft hieraan een religieuze richting en komt tot een vaak zeer dogmatische acceptatie van onze wereld. Voldoende voor u?

Reactie: Dank u.

Vraag: Onlangs heeft een intelligentie verteld over zijn ontwikkeling na het overgaan. Hij sprak daarbij over 20-50 en 70 jaren, perioden tussen verschillende bewustzijnsgraden. Deze tijden zijn voor onze aardse begrippen heel lang en ik maak eruit op dat de intelligenties die tot ons spreken heel lang geleden hier op aarde verkeerden. Nu is mijn vraag: is het mogelijk dat ook intelligenties, die wij gekend hebben, tot ons spreken?

Antwoord: Ja, natuurlijk bestaat die mogelijkheid. Ik zou allereerst erbij willen zeggen - en ik denk dat dit ook wel door de bewuste intelligentie tot uitdrukking werd gebracht - dat wij niet te maken hebben met een vaste termijn van 20-50 of 70 jaar, maar dat deze door persoonlijke gesteldheid juist zo is uitgevallen. U kunt dus vrijelijk aannemen dat er personen zijn die in één jaar al die bewustwordingen reeds hebben doorgemaakt, sommigen in enkele dagen, zij waren reeds geestelijk voorbereid op aarde, terwijl anderen er enkele duizenden jaren over doen. Hieruit kunt u wel de conclusie trekken m.i. dat wij hier deze termijnen niet al te vast moeten aanhouden, integendeel dat wij zeer zeker kunnen spreken met hen die kortgeleden zijn overgegaan, mits zij zich bevinden in een bewustzijnstoestand die dit mogelijk maakt. Maar wij persoonlijk - en nu moet ik dus even spreken vanuit het standpunt van onze Orde - achten in veel gevallen dit verkeer niet gunstig voor de mens, want het verkeer met overgeganen die u na aan het hart liggen wekt vaak een emotioneel onstabiele toestand, d.w.z. u gaat op dergelijke bijeenkomsten volledig leven, u raakt aan het zweven en hebt geen inzicht meer in de perspectieven van de wereld waarin u uiteindelijk nog bestaat. En vandaar dat wij persoonlijk tegen dit contact, enkele uitzonderingen daargelaten, zeer sterk gekant zijn. Maar dit is natuurlijk een kwestie van beschouwing en wanneer een ander er anders over denkt kan ik het hem helemaal niet kwalijk nemen. Ik zou alleen willen zeggen: zoekt u niet een contact in sensationele zin, dat gaat nu eenmaal niet, want wanneer u daar een soort attractie van wilt maken of een persoonlijke voldoening, dan maakt u het al heel erg gemakkelijk voor degenen die het niet goed met u menen, om een kleine comedy op touw te zetten, waarbij ze een enorme invloed over u verwerven. Dat kunnen personen uit onze en ook uit uw wereld zijn. U heeft praktisch geen enkele controle, omdat u dan komt met een vooropgezet doel en dus telepathisch praktisch het gehele beeld plus uw wensen van u af te lezen is voor degene die daartoe in staat is. Ik hoop dat u mij deze kleine waarschuwing niet euvel duidt

Vraag: U kent in uw wereld toch geen tijd.

Antwoord: Wij kennen geen tijd, maar u kent tijd en wanneer wij in uw wereld komen, moeten wij dus een bepaling trachten te vinden die in overeenstemming komt met uw wereld, die is alleen in relatie tot uw wereld vaststelbaar, maar in onze wereld niet, vandaar juist deze verschillen van perioden die qua beleving en bewustwording volledig dezelfde waarde hebben. Om het juist uit te drukken is het dus eigenlijk zo, dat wij ieder een persoonlijke tijd hebben en niet een aan plaats en ruimte gebonden tijd zoals u die kent. Maar wanneer wij deze willen vergelijken, dan moeten wij toch uw tijdsbegrip gebruiken, omdat we anders in moeilijkheden zouden komen. Wanneer ik zeg dat iemand enkele duizenden jaren geleden geleefd heeft, dan kan het voor die persoon wel net zijn of hij pas een uurtje dood is, maar voor u zijn er duizenden jaren voorbijgegaan. Wanneer die persoon zich zou uiten, dan zou u over die persoon spreken als iemand, laten we zeggen, uit Egypte of uit Palestina, nietwaar, uit de oude tijd. Dus het is verstandiger dat we ons daarnaar richten.

Hoe dichter wij bij uw eigen terminologie blijven hoe begrijpelijker het wordt. We kunnen uiteindelijk wel gaan goochelen met allerhande begrippen, nietwaar, dan gaan we spreken over Bardo en Dekawan (?) en al die dingen meer. Er zijn nog heel wat ingewikkelder termen die ook op aarde reeds gebruikt worden, om nog maar niet te spreken over de nieuwe termen die we zelf zouden kunnen uitdenken. Maar daarmee zouden we de waarheid geloof ik te veel vertroebelen en wij doen het verstandigste m.i. een voorstellingswijze te kiezen die volledig aangepast is aan uw opvattingen en begrippen. Komt het probleem "tijd" werkelijk apart ter sprake, dan kunnen we daar altijd nog diep op ingaan en dan krijgen we de kwestie van tijd is alleen een ruimtelijke verhouding. Ik hoop dat ik daarmee dus duidelijk heb gemaakt waarom wij over tijd en over perioden van jaren spreken, daarbij onmiddellijk opmerkend dat deze natuurlijk bij benadering gesteld worden en zelden of nooit volledig accuraat kunnen zijn.

Vraag: (Vraag zeer slecht door het apparaat te verstaan)... de intelligentie die verschijnt, niet weet in welke tijd of welk jaar hij op het ogenblik verkeert.

Antwoord: Nee, dat weet hij niet, maar iedereen die aanwezig is weet het wel en dus is het zeer eenvoudig om dat uit die persoon even af te lezen. En dan vind ik het helemaal niet nodig om je dan als tijdloze te presenteren terwijl het heel goed mogelijk is te zeggen: u leeft op het ogenblik in het jaar 1954, wat zal het zijn, is het 8 augustus of 7 augustus? Het zal in die tijd liggen, nietwaar, 6 augustus en de tijd van de avond zal ongeveer een uur of tien zijn, daaromtrent. Dat is toch gemakkelijk af te lezen, dat behoeft ik niet te weten, als u het maar weet, dat lees ik uit uw geest wel af.

Reactie: Ja, maar de intelligentie die verschijnt die weet dat zeker niet, want wanneer ..... (niet te verstaan).

Antwoord: Pardon, nu haalt u iets heel anders aan en heeft u te maken met een geest die nog niet bewust is en dan krijg je een heel andere toestand. Dus dat is een heel verschillend iets, voor die mensen is er geen besef van tijd, maar als ik u zonder horloge een aantal dagen opsluit en zonder kalender en zonder middelen om die tijd aan te tekenen, dan garandeer ik u dat over een jaar u ook niet meer weet welke dag het is en dat u de tijd, wanneer er geen zon is om zelf vast te stellen of te controleren of sterren, ook niet weet. Dat is heel begrijpelijk, maar zodra u weer een middel krijgt om met de wereld in contact te komen, dan weet u onmiddellijk weer welke tijd het is, welk jaar etc. nietwaar? Daarom zeg ik juist: laten we het liefst zo simpel mogelijk houden.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Enige weken geleden is hier meegedeeld dat er een z.g. vliegende schotel in Noord Afrika is geland afkomstig van een andere wereld. Onbegrijpelijk is nu, dat niet veel mensen de aankomst gezien hebben. Hoe verklaart u dat? En hoe is contact mogelijk tussen onze aardbewoners en die wezens uit andere werelden. Nu eenmaal over dit onderwerp hier begonnen is, kan ik dit geen sensitievragen noemen.

Antwoord: Ja, ik wil met alle genoegen dit geval belichten, maar allereerst even vaststellen dat de landingsplaats hier verkeerd wordt genoemd, niet Afrika maar Amerika.

(De schriftelijke vraag houdt ook in Noord-Amerika doch werd door de leiding abusievelijk Afrika gelezen). Dan wil ik er verder op wijzen, dat een dergelijke landing bij voorkeur niet in het volle gezicht van een grote menigte wordt gedaan, waar uiteindelijk de belligerente (oorlogszuchtige; Red.) houding van de doorsnee eenvoudige mens tegen alles wat vreemd is voor deze mensen, gevaren mee zou kunnen brengen. En wat ze op aarde zien is zeker niet aanmoedigend t.o.v. vredelievendheid. Dus, u zult begrijpen dat ze dat in stilte doen, dat is punt een.

Ten tweede dat ze contact opnemen op een wijze die voor hen geschikt is. En zij kunnen dit doen o.a. door meetkundige voorstellingen die volkomen gelijk zijn. Zij kunnen dit verder doen door gebaren- en beeldentaal, vooral daar hun eigen taal gebouwd is uit een beeldschrift en zelfs nog minder gestileerd is dan bv. het Chinese schrift, ook een bekend beeldschrift zoals u weet. Dus hieruit kunt u m.i. wel concluderen dat deze mededelingen inderdaad wel te doen zijn.

Wanneer u weet dat een mens een ander die zijn taal niet verstaat of begrijpt, toch kan benaderen, dan zult u ook wel begrijpen dat iemand die een lange tijd een studie heeft gemaakt juist van deze wereld, want dat is uiteindelijk gebeurd, dat die in staat is middelen te vinden waardoor deze wereld inderdaad beroerd wordt. En ik wil u overigens wel meedelen dat één van de voorstellingen die inderdaad zijn overhandigd aan een persoon en ook verder gebracht, bestond uit een beeld van het zonnestelsel zoals het nu is dan, in kristal uitgevoerd, dan een beeldje dat een atoomexplosie aangeeft in formule, en dan een zonnestelsel waarbij geen planeten en een veel grotere zon bestaat. In de zon van het eerste en van het tweede, de eerste zon dus en de zon zonder planeten - grotere zon - is hetzelfde teken aangebracht waardoor men ziet welk gevaar men vreest.

En dan is er verder een beeld bij, een heel gewoon klein beeldje gemaakt uit een soort terracotta waarin worden uitgedrukt een twintigtal dode mensen met daarnaast een, wat u zou noemen, vliegende schotel. Dus dit is veelzeggend genoeg. Deze samenstelling van voorwerpen maakt het ieder met enig begripsvermogen mogelijk hieruit te duiden wat er eigenlijk gezegd wordt. Daar ging verder nog bij een rol met geschriften. Men heeft schijnbaar gedacht dat men hier nog in de periode is dat schriftuurrollen worden gebruikt en men heeft daarop een soort Wampanschrift (van de Wampanoagstam; Red.) gebruikt, zoals de Indianen hadden, waarbij we dus een voortdurende rebus krijgen. Deze rebus is gebaseerd op die aspecten van het menselijk leven die bekend waren. Voldoende?

Vraag: Hebben ze contact gehad met die mensen of die levende wezens die daar gedaald zijn?

Antwoord: Zegt u maar rustig die levende wezens, dat is beter dan mensen.

Die levende wezens wisten wie zij moesten benaderen, daar hebben ze een hele tijd over nagedacht en zij hebben dit op een zodanige wijze gedaan, dat ze tevens verzekerd waren dat de regeringsinstanties onmiddellijk van het gebeurde op de hoogte zouden worden gesteld. Ze

hebben verder maatregelen genomen dat er voor henzelf geen gevaar bestond. Ze hebben n.l. verschillende afweermiddelen die op aarde niet bekend zijn en één daarvan, het magnetisch weerstandsscherm.

Vraag: Hoe zagen ze eruit?

Antwoord: Hoe ze eruit zagen? Dat zult u waarschijnlijk over een paar jaar weten want dan zullen ze wel gefotografeerd worden en in de kranten komen. Mag ik het hierbij laten, want het zou ons haast spijten dat we deze berichten, ofschoon volledig waar en juist, hebben meegedeeld, alleen al omdat ze toch eerlijk gezegd wel enigszins sensationeel gewerkt hebben en dat is niet de bedoeling.

Vraag: Mag ik misschien nog even iets zeggen? Er stond vanavond in de krant dat ze hier in den Haag ook al gezien zijn.

Antwoord: Het zou mij niets verwonderen, dat is het enige wat ik erop kan zeggen, ik durf niet met zekerheid te vertellen of hier in de laatste dagen inderdaad verkenners gekruist hebben.

Reactie: Gisteravond om twaalf uur.

Antwoord: Gisteravond om twaalf uur? Het lijkt me haast onmogelijk.

Reactie: (Ander persoon) Dinsdagavond voor middernacht.

Antwoord: Ja, dat kan inderdaad, want toen is er een flottille (vloot; Red.) geweest, maar ik dacht dat die eigenlijk zich meer bezighouden op het Middellandse-Zeegebied, maar het kan zijn dat men de verkenning zover heeft uitgestrekt, daar kan ik niets over zeggen. Laten we hopen dat het zo is, dat bewijst voor u ook dat de vliegende schotels een beetje dichterbij komen. En dan heeft u misschien meteen meer het idee dat wij er heus geen sprookjes over verteld hebben. Men heeft ons gek genoemd indertijd, toen wij zeiden dat er wel ruimtevoertuigen waren en daarbij de argumenten gebruikten dat er veel foutieve waarnemingen worden gedaan, maar dat ze werkelijk bestaan. Toch hebben ze gezegd: jullie zijn gek. Op het ogenblik geeft men ons daarin althans gelijk, dat is al heel erg prettig. Mag ik de volgende vraag hebben?

Vraag: Is crematie toelaatbaar?

Antwoord: Nou, als ik net zo kort moet zijn als de vraagsteller dan zou ik moeten zeggen: ja. Maar ik wil daaraan toevoegen, u kunt overigens dit uitgebreider waarschijnlijk vinden in de verslagen, maar crematie is pijnlijk voor diegenen die nog niet afscheid hebben genomen van de stof en zich dus met het dode stoflichaam vereenzelvigen. Daar staat tegenover dat ze anders het ontbindingsproces van het stoflichaam meemaken wat ook niet leuk is. Voor degenen die geestelijk bewust van de dood zelf zich vrij kunnen maken bestaat absoluut geen ervaring meer van de crematie zelf, deze wordt niet beleefd, hoogstens beschouwd van een afstandje. En wat dat betreft mag ik er misschien bijvoegen dat evenzeer als bij een begrafenis, ook bij een crematie de overgegangene zich vaak doodlacht over al die oneerlijkheden die over hem verteld worden.

Vraag: Bestaan er boomgeesten voor zeer oude bomen bv. bij een waringinboom (ficus benjamina; Red.)?

Antwoord: Ja, inderdaad, Dryaden (boomnimfen; Red.) bestaan. En dat is ook weer heel begrijpelijk, er zijn geesten die deel willen nemen aan het leven en in veel gevallen behoren zij tot, wat u zou noemen de demonen, dus geesten die niet stoffelijk leven, maar die onmiddellijk contact hebben met het zijnde, zoals bv. boom- en bloemgeesten. Deze zetelen over het algemeen niet alleen zuiver in een boom of in een bloem maar daaromheen. Wanneer nu een aantal mensen aandacht gaat schenken aan zo'n geest, dan wordt de geesteskracht die in de vorm van offerande en gebed hun wordt geschonken, voor hen een middel om eigen wezen en kracht te vergroten. En op deze wijze kan er dus een zeer machtige boomgeest tot stand komen. Maar ook wanneer er in een boom geen geest woont, maar u stelt zich dat voor, dan kan - maar daar zijn enkele generaties voor nodig - uiteindelijk een gedachtebeeld, een soort schil worden opgebouwd die alle eigenschappen heeft die de mensen hem toedichten en ook deze bestaat dus en kan actief zijn. Over het algemeen beperkt de activiteit van dergelijke geesten zich echter tot de nabijheid van de woonplaats die zij hebben. Voldoende voor u?

Reactie: Leiding: Dank u wel vriend. Dan heeft u nog iets bewaard tot het slot.

Spreker: Ja, als er tenminste geen vragen zijn die u belangrijker vindt dan het onderwerp "zelfbeheersing".

Vraag: Wanneer zo'n boom verwijderd wordt wat gebeurt er dan?

Antwoord: Nou, dan wordt de geest verdreven en als hij het niet prettig vindt dan zal hij proberen om iedereen die er deel aan heeft gehad even gauw een ongeluk te bezorgen voordat hij moet vluchten en hij kan bv. ook zijn onbehagen te kennen geven zelfs wanneer u erbij zou gaan wonen. Wanneer u daar een hutje bouwt vlak bij zo'n boom en hij vindt u, die geest vindt u geen prettig iemand, dan doet hij net als de straatjongens, dan gooit hij ook met steentjes, nietwaar, en soms gooit hij ze door het dak, soms door de ruiten, soms door de deur. Maar het is in ieder geval altijd lastig zoiets. Voldoende?

Reactie: Ja, dank u.

ZELFBEHEERSING

Spreker: Juist, vrienden, dan krijgen we nog even, voor zover als er tijd is tenminste, het onderwerp "zelfbeheersing", want dat vind ik toch wel een onderwerp.

Jezelf beheersen dat vraagt over het algemeen in de eerste plaats zelfkennis, want ik kan mijzelf niet beheersen als ik niet weet wat ik beheersen moet. Dus om tot zelfbeheersing te komen is het noodzakelijk dat de mens in de eerste plaats een zuiver beeld van zichzelf, zijn neigingen en eigenschappen heeft. De mens die zal trachten zichzelf zover te beheersen dat hij volledig een ander wordt is een dwaas, want dat presteer je zo gemakkelijk niet, net zo min als u kunt beginnen met een grote kerk te bouwen, wanneer u nooit twee stenen op elkaar gemetseld hebt.

Maar je moet beginnen met te zeggen: wat heb ik aan eigenschappen? Hé, ik ben driftig, dat is niet goed, maar die drift die geeft mij ook veel energie, ik moet dus mijn drift als uiting bedwingen en daarvoor in de plaats een nuttige arbeid stellen, waarbij ik dan de in mij opgewekte kracht verwerk. Daar heeft u een aardig staaltje van zelfbeheersing.

Verder, zelfbeheersing dat betekent: mijn lichaam heeft bepaalde lusten d.w.z. krachten die vragen om een bevrediging zoals eten, drinken, slapen en wat er allemaal verder bijkomt. En nu weet ik dat ik dit nodig heb en ik weet in welke mate dit voor mijn lichaam noodzakelijk is. Wanneer het lichaam meer vraagt dan noodzakelijk is, dan zeg ik: ho, dat krijg je niet. Heel eenvoudig, maar het vraagt een tamelijk sterke wil. Degenen die op een dergelijke wijze hun aardse lichaam en hun aardse leven gaan beheersen, die komen vanzelf ook tot een geestelijke beheersing, want die gaan zeggen: ach, wat heb ik eraan om deze dingen te overwegen, daarvan te lezen en er over te horen, dit heeft voor mij geen nut, dus dat doe ik niet meer en wanneer ik het wel nodig heb dan weet ik precies hoeveel ik ervan nodig heb, ik neem niet meer ontspanning bv. dan noodzakelijk, maar ik zorg dat ik die dan ook goed neem, begrijpt u. Dat is het hele wezen van zelfbeheersing, dus de kracht om jezelf te regeren.

Weet u, zelfbeheersing is het bv. wanneer u erg graag een sigaret rookt, ook de dames erbij inbegrepen, en u zegt tegen uzelf: nee, ik heb mijn rantsoen vandaag al gerookt, ik neem er geen meer, ook al heb ik er trek in. Wanneer u zegt: ik zou eigenlijk wel tien boterhammen lusten, maar de ervaring heeft mij geleerd dat ik aan vier boterhammen genoeg heb, ik eet er maar vier.

Dat u op een gegeven ogenblik grote visioenen ziet van dikke biefstukken, maar dat u voor uzelf zegt: "nee, ik vindt een appel gezonder" en dat u zegt: "appel ik doop je biefstuk" en u laat die biefstuk voor de droom, u zet ze van u af, u zegt: "daar wil ik niet meer aan denken".

De zelfbeheersing is de volledige beheersing over uw eigen persoonlijkheid. Dus d.w.z. dat u alle factoren van buiten erkent en deze verwerpend of aanvaardend, zelf uw besluit neemt. Laten wij zeggen, de volgende vrijdag dan komt er iemand naar u toe en die zegt: gaat u mee naar de, wat is het hier, de Galerij Laan van Meerdervoort, naar die groep daar, dat medium, hoe u het dan ook noemt. En dan zegt u tegen uzelf: ja, ik zou die man graag dat plezier willen doen of die vrouw, maar vind ik nu voor mijzelf het op het ogenblik redelijk om daarheen te gaan? Zegt u "ja", dan gaat u, maar zegt u, "nee", dan kan die ander nog zoveel vertellen, u weet dan: dit is voor mij niet goed, ik heb wat nuttigere, wat belangrijkers te doen en dat doet u, begrijpt u?

Wanneer iemand bij u komt en die zegt: hoor eens, je moet nu eindelijk maar eens een keertje uitscheiden met al die nonsens en wat je daar allemaal leest dat is onzin, dan betekent het zelfbeheersing wanneer u kennis neemt van de argumenten, u gaat zeggen: nou, ik wil wel eens weten wat jij ervan vertelt, maar ik ga ook mijn eigen mening na. En dan zeg ik op een gegeven ogenblik: ja, je hebt gelijk of niet, maar ik besluit en ik besluit gebaseerd op mijn kennis van mijzelf, van de geestelijke waarden en krachten die in mij leven. Wanneer ik op die manier tewerk ga, vrienden, dan kom ik werkelijk tot een geestelijke, een lichamelijke bewustwording. Dan kom je een eindje verder. En daarom moet je de zelfbeheersing wel beoefenen. En nu is het niet zo moeilijk om zelfbeheersing te tonen in het grote, want het grote dat zien we wel als belangrijk en dan begrijpen we ook wel dat het noodzakelijk is daar iets (aan) te doen, maar de kleinigheden.

En de meeste mensen realiseren zich niet dat het juist de kleinigheden zijn die uitmaken of u zelfbeheersing hebt of niet, want wat u zelfbeheersing noemt in het grote, is vaak niets anders dan de menselijke rede, die dan het instinkt overheerst. Maar in de kleine dingen precies weten wat u wilt, wat u doet en waarom u het doet, dat betekent zelfbeheersing.

Nou, en nu heb ik een hele korte verhandeling er over gegeven, want uiteindelijk u krijgt "Het Schone Woord" nog als slotwoord en ik mag natuurlijk niet teveel tijd van u vergen, maar ik geloof dat we het zo heel aardig hebben uitgekeken (uitgekiend?), dat het nog net niet te laat is. Dus dank ik u allen voor uw aandacht en ik wens u nog een gezegende avond verder.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

Wij gaan dan besluiten met "Het Schone Woord". Ik zou voor deze maal van u willen hebben een vijftal woorden, die ik tot een eindthese zal samenvlechten.

Reactie: Eigengereidheid - De stem des harten – Zelfbeheersing - Gelukzaligheid - Kleine mensen.

Spreeker: We zouden het dan als volgt kunnen stellen:

De kleine mens noemt zelfbeheersing wat vaak slechts eigengereidheid is, waardoor hem de gelukzaligheid onthouden wordt en de stem des harten wordt door de eigengereidheid al te vaak gesmoord.

Kleine mens, nietig wezen
 Dat door 't aardse leven dwaalt
 En alle grote mensen-wetten
 Op zijn eigen wijs vertaalt,
 Dat droomt van scheppers en van goden
 En toch niet kent de werkelijkheid.
 Want ach, klein is de mens
 Maar meestal ook nog wel wat eigengereid.
 Eigengereid: ik weet m'n weetje,
 Ik ken de wetten, ken het spel
 En wie me anders wil vertellen,
 Die loopt voor mijn part naar de hel.
 Wat interesseert mij wat anderen zeggen,
 Wat anderen weten, wat anderen doen.
 Ik ben de norm en ik ben het denken
 Ik geef de regelen van het fatsoen.
 Arme mens in ketenen gesloten,
 Die jezelf hebt gesmeed
 Omdat, ach mens, van 't Goddelijk Denken
 Je in je waan zo weinig weet.
 Hoe wil jij gaan door geestes nevelen

Tot het land van 't Klare Licht
Waar de gelukzaligheid is deel van allen
Die vervulden aardse plicht?
Hoe wil je zelfs, o kleine mens
De stem des harten eens verstaan
Waar je ogen voor de waarheid
Zelfs der wereld niet opengaan?
Hoe wil je de mensheid leren kennen,
Begrijpen 't leven, 't mens'lijk doel,
Jij die zo koppig zelfs verdelgt
Het diepste in je, het gevoel
Dat wordt geboren uit je ziel?
Mens, kleine mens, wil je gelukkig wezen,
Wil je vinden de gelukzaligheid?
Durf dan jezelf te beheersen.
Het is niet nodig dat je jezelf kastijdt
En in een grootse pijn lijdend
Eindelijk tot den Schepper vliedt.
Maar, wees de meester van jezelf
Een betere meester is er niet.
En wetend, ik ben eigen heerser,
Koning in mijn eigen rijk,
Luister naar de stem des harten
Want God geeft van Zijn Liefde blijk
Juist door de woorden die Hij fluistert,
In de stilte van je hart.
En volg die raad en volg die lessen,
Wees niet de dwaas die alles tart
Omdat hij, dom eigengereid
De wereld vernauwt,
Niet bewustzijn verwijdt.
Maar heb je beheerst jezelf,
Heb je gevonden de Ware Kracht,
Dan mens, zijn er geen grenzen
Voor je wezen, je kracht en je macht.
Dan kun je gaan en zonder vrezen,
Door alle pijn en alle leed
Omdat je in je, Kracht der Vrede
De Liefde van je Schepper weet.

En daarmee vrienden dank ik u voor uw aandacht. Ik wens u een gelukkige huisgang en een gezegende nachtrust. Tot ziens.